

og Afbetaling af Statsgæld, udviser denne Opgørelse for 1898—99 en Indtægt af 71,184,000 Kr. og en Udgift af 74,427,000 Kr. eller en Underbalance paa Statsregnskabet af 3,243,000 Kr., for 1899—1900 en Indtægt af 70,440,000 Kr. og en Udgift af 75,941,000 Kr. eller et Underskud af 5,501,000 Kr. og for 1900—01 en Indtægt af 67,030,000 Kr., en Udgift af 76,779,000 Kr. eller en Underbalance paa 9,749,000 Kr. I god Overensstemmelse hermed stod det ogsaa, at i Aaret 1900 maatte man optage et Statslaan paa 12 Mill. Kr., og som Grund for dette Statslaan paaberaabte man sig udtrykkelig, at det skulde gaa til at afholde Udgifterne ved Jernbaneanlæg. Nu har det ærede Medlem saa uhyre meget imod, at vi Aar efter Aar tager en ringe Del af det, Jernbaneanlæg og offentlige Anlæg udfordrer, gennem et indenlandsk Laan; men i 1900 stiftede man et udenlandsk Statslaan paa 12 Mill. Kr. for at afholde disse Udgifter, og lignende Udgifter i Fortiden er ogsaa blevet afholdt dels ved Statslaan og dels ved Forbrug af Kassebeholdning. Og hvad der var endnu mere betegnende, var dette, at knap $\frac{1}{4}$ Aar efter, at Venstre var kommet til Magten, maatte den første Venstrefinansminister optage et Statslaan paa 30,700,000 Kr. ikke blot for fremtidig at bestrive Udgifterne til offentlige Anlæg, men ogsaa for at dække den Underbalance og den Brist paa fornøden Kassebeholdning, der var fremkommet i de sidste Aar. Denne Finanspolitik er det derfor ikke værd at tale om i alt for høje Toner, ligesom jeg tror, at netop det ærede Medlem skal være forsigtig med at mane Fortidens Skygger frem fra den Tid, da han og hans politiske Elever stod for Styret.

Det ærede Medlem manede ogsaa en anden Skygge frem i Dag. Det var Udlandet. Hvad vil Udlandet sige til det Underskud? Nu har jeg den Tro til Udlandet, at naar man i en udpræget Opgangsperiode som denne møder med et Finanslovsforslag, der med en Balance paa godt 117 Mill. Kr. viser et Deficit paa 580,000 Kr., og Finansministeren samtidig med tørre Tal, hentedede ikke fra Fremtidsforhaabninger, men fra Fortidserfaringer, kan paavise, at alene paa 3 Poster vil den virkelige Indtægt udgøre henved 5 Mill. Kr. mere end den for 1913—14 budgetterede, saa vil Udlandet sove roligt. Men jeg maa tilføje, at jeg begriber i øvrigt ikke, at man, efter at det er et Faktum, at vi har faaet Balance, og efter at det er et Faktum, at man i udenlandske Finans kredse har ac-

cepteret det og føler sig overbevist om, at vore Statsfinanser vil holde, herinde fra vil udsaa Utryghed og Mistillid paa et saa overordentlig skrøbeligt Grundlag. Jeg forstaar ikke, hvorfor man vil gøre det, men er dog ikke meget bekymret derover, thi det er bygget paa saa skrøbeligt et Grundlag, at det totalt vil falde til Jorden.

Estrup: Der var en Del, der overraskede mig i den højtærede Finansministers Udtalelser til mig, men intet dog saa meget som det, at jeg, der har bildt mig ind, at jeg havde vist mig at være en Foregangsmand med Hensyn til Jernbaneanlæg, skulde høre Bebrejdelser over, at jeg havde fremmet Jernbanebygning, men ikke har villet gøre det paa Grundlag af Laan. Det har aldrig været Tilfældet; jeg har altid søgt at faa Laan, naar det behøvedes. Det er altsaa en Fejltagelse. Noget andet, som ogsaa overraskede mig, var, at naar jeg havde sagt, at det var den 12te Time at fremkomme med Bevillinger i, saa siger den højtærede Finansminister dertil: Ja, men jeg kan dog ikke komme med dem, før jeg har Erfaringer at bygge paa. Naar Grundloven siger, at Forslaget skal være fremlagt den første Gang, Rigsdagen træder sammen, saa gælder den Bemærkning ikke, for saa kunde man paa den Maade sige: I maa vente paa Forslaget eller: I kan faa et Forslag, men det er ikke brugeligt, før jeg har faaet alle mine Erfaringer i Løbet af, ikke de 2 Maaneder, som Rigsdagen skulde blive sammen, men i Løbet af al den Tid, Rigsdagen sidder, og det vilde dog være meningsløst.

Ja, dette var kun et Par Strøbemærkninger. Men det, der har særlig Interesse for mig, er kun Spørgsmaalet om Laanets Forhold til Balancen. Her paastaar jeg fremdeles, at ingen fornuftig Forretning kan regne det for Balance, naar nødvendige Udgifter maa dækkes ved Laan eller Forbrug af Formue, og det skal jeg staa ved. Der blev talt om det lille Laan, de 3 Mill. Kr. Der har jeg selv anerkendt, at der var fuld Lovbemyndigelse til at udgive Pengene; Pengene er ikke udgivne til at erhverve andet Aktiv for, men der er en udtrykkelig Bemyndigelse i Loven til i de $\frac{3}{4}$ Aar at bruge Pengene til disse Foranstaltninger, hvor altsaa Hensynet til, om de er rentebærende eller ikke, falder bort. Det bliver altsaa staaende, at i hvert Fald er vore Statslaan blevet forøget med dette Beløb. Hvad Valuta vi har faaet i Esbjerg Havns Bygning og i Jernbane-